

Vin? Jeg har nu aldrig tænkt paa at skænke Vin for det ærede Medlem, men enten den var sur eller sød, maatte det ærede Medlem jo altid kunne afslaa den. Der bestaar ingen Pagt mellem mig og det ærede Medlem, som gør, at han skulde være tvunget til at tage imod den. Men hvorledes er det ærede Medlem stillet? Hans egne, Højrebladene her i København, og ikke mindst det Blad, som han særlig helliger sin Opmærksomhed og sine Artikler, har paa et meget tidligt Tidspunkt taget varmt til Orde for denne saakaldte Børsskat, denne Stempelskat. Hans nærmeste politiske og økonomiske Venner har uhyre ivrigt taget til Orde for den, og det Blad, som jeg hentydede til, „Nationaltidende“, har ikke alene ønsket, at et saadant Lovforslag skulde fremkomme, men har været saa ivrigt derfor, at det knap kunde vente med at faa det, til Finansministeriet fik det udarbejdet.

Det ærede Medlem var altsaa i den noget ubehagelige Casus, som en advocatus diaboli sikkert ikke ønsker sig at være i, at han var tvunget, var under et Pres til at antage Lovforslaget, hvilket han saa gav den Form, at han ikke kunde undgaa det, fordi Finansministeren havde foreslaaet det. Jeg ved ikke, om jeg maa tage mig dette til Indtægt for Fremtiden, saaledes at det ærede Medlem altid er nødt til at føje sig efter, hvad Finansministeren foreslaar, fordi han ellers ikke kan komme ud af Situationen. Derfor havde det ærede Medlem vel en Række forskellige Indvendinger mod Lovforslaget, men maatte altsaa, som sagt, ende med at slutte sig til det. Det er det, jeg udtrykker med det Billede, at han var en Tilhængervogn, der vaklende og rystende fulgte med i Sporet. Den lange Tales korte Mening var nemlig, at dette Lovforslag maatte antages. Men saa søgte det ærede Medlem at komme mig til Livs ved at sige, at jeg havde mod min Mening, mod min Overbevisning sluttet mig til Lovforslaget og fremsat det — for Resten synes jeg, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) benyttede en for mig lidt uheldig Vending, naar han sagde, at jeg havde bøjet mig for en Stemning, der var kommet frem. Dette Lovforslag om Stempelafgift paa Aktier har imidlertid været paa Tale i Ministeriet allerede, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) kan oplyse, den Gang det ærede Medlem fra Æbeltoft var Minister; men man gik den Gang ikke til at udarbejde Forslag derom, fordi man, og det undrer

mig saamænd ikke, ansaa de tekniske Vanskeligheder for meget store og maaske ikke mente, at det vilde indbringe saa særdeles meget, og man trængte jo den Gang til meget betydelige Indtægter. Det maa imidlertid det ærede Medlem fra Æbeltoft vide bedre Besked med end jeg. Men senere har vi i vort Naboland faaet et udmærket Eksempel paa, at denne Skat kunde gennemføres og er blevet gennemført, hvad jeg jo ikke har skjult, i Former ret lignende de her foreslaaede; vi har netop brugt den svenske Form som Grundlag. Inden der fremkom Udtalelser i Pressen om et saadant Lovforslag, inden den ærede Landstingsmand fra Fyn (J. Pedersen), som er Formand for Partiet Venstre i Landstinget, nævnedes det, havde der allerede i Finansministeriet været ført Forhandling derom. Under det Pres for at skaffe Penge, som vi, hvad alle ærede Medlemmer ved, lever under — alle ærede Medlemmer gaar jo ogsaa ud fra, at et saadant Tryk er til Stede, og at man maa rette sig efter det —, havde man forhandlet derom.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) oplæste nogle Ytringer af mig i Landstinget, hvor jeg havde sagt, at jeg ikke troede paa en saadan Skats moralske Virkning, en Mening, som er blevet bekræftet af alle Ordførere her i Tinget, hvorimod det ærede Medlem af Landstinget, som jeg nævnedes, var inde paa den Betragtning, at der var Mulighed for en moralsk Virkning af en saadan Skat. Dette bestred jeg, og jeg gjorde nogle Bemærkninger om Skatten overhovedet, hvilke det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds oplæste. Men hvorledes er det, det ærede Medlem læser Landstingstidenden? Jo, som en vis Mand læser Bibelen, saaledes læser han Landstingstidenden, hvilket ikke kan undre hos en Mand, der er saa bekendt med Helvede, som det ærede Medlem lod til at være, idet han syntes at have helliget det et særligt Studium, om Børsen var et Helvede, og mente at vide, at det snarere var et Himmerige. Men jeg maa tillade mig at oplæse noget mere af mine Ytringer i Landstinget. Jeg udbeder mig den ærede Formands Tilladelse til at gøre det, fordi det da vil vise sig, at jeg har sagt akkurat det samme der; som jeg nu har udtalt her. Efter at jeg har nævnt alle de Indvendinger, der kan være imod en saadan Skat, siger jeg: „Hvis man skal gaa til en saadan Skat, maa det vist være en vedvarende Skat, ikke en mid-